

Попъ-тъ ако биѣ нѣкого, а прости-ятъ трѣба да (го) прибиѣ.

Попъ-тъ ѣлъ благо, а село-то криво.

Поразнѣ поразена! (Клѣтва).

Поразилъ го Господъ! Сир. Случило му са зло.

2040 Превивай и исправяй дръво-то, дорде ѣ младо.

Порасле му криле-то. Сир. Порасалъ, или станалъ гор-деливъ.

Посвали, Манго, посвали! Іединъ Циганинъ отишаль въ гора-та на дръва и не можаль да насѣче, че са уплашилъ и бѣгалъ. Кога-то си дошаль дома, Циганка-та го попитала: „Манго де ти дръва-та“? А той ѣ рекаль: „Жено-о-о-о страшно, страшно! Азъ видѣхъ до петдестъ мечки и бѣгахъ.“ — Посвали, Манго, посвали! Казава Циганка-та. — „Ехъ, жено! Ако нѣмаше до петдесетъ, то имаше до дваисетъ нѣ!“ — Посвали, Манго, посвали! — „Имаше до петъ нѣ!“ — Посвали, Манго, посвали! — „Е, имаше до три нѣ!“ — Посвали, Манго, посвали! — „Ехъ, жено! Іедна бѣше, добра бѣше, и голѣма като кхща-та!“ — Посвали, Манго, Позвали! — „Не зная що бѣше, а шумка шумна дупка мръдна, и азъ бѣшъ.“

Посвѣтилъ са Манго! Іединъ Циганинъ презъ зима-та, кога станало много студено, а нѣмалъ дръва да накладе огъня, и озмръзналъ; видѣлъ нощеска, че изгрѣла месѣчинка и си помислилъ: „за менъ огрѣяла месѣчинка, чѣкай да ида да са погрѣя! А на Циганка-та не бѣва да казвамъ; че тя ще збере топлина-та, а менъ, ще бжде пакъ студено.“ Излѣзалъ полека да го не види Циганка-та, качилъ са на връхъ-тъ (бахиръ-тъ) и припѣкалъ са на месѣчина, а тамъ са и посвѣтилъ. Циганка-та са сабудила заранъ-та и вика: „Манго, ей Манго!“ Гледа, нѣма го и казава на дѣца-та си: „идете, дѣца, та виште де ѣ баща ви.“ Отишле дѣца-та и нашле баща си вдръвенъ; вжрнале са при майка си и ѣ казале: „Мамо, мамо, тато